

اگر پطرس و یوحنا بی سواد بودند، چگونه انجیل و رسالات را نوشتند؟ (اعمال رسولان فصل ۴ آیه ۱۳)

اگر پطرس و یوحنا بی سواد بودند، چگونه انجیل و رسالات را نوشتند؟ (اعمال رسولان فصل ۴ آیه ۱۳)

مخالفان مسیحیت می گویند کتاب مقدس ادعا می کند دو تن از شاگردان مسیح به نام های پطرس و یوحنا بی سواد بوده اند. پس چگونه آنان انجیل و رسالات را نوشتند؟

ابتدا فصل های سوم و چهارم اعمال رسولان را به طور اجمالی بررسی می کنیم:

پطرس و یوحنا مرد لنگی را مقابل معبد شفا دادند. مردم تحت تاثیر قرار گرفتند و برای دیدن مرد شفا یافته، هجوم آوردند. در این هنگام رهبران مذهبی یهود با نگهبانان وارد شدند و پطرس و یوحنا را دستگیر کردند.

به هنگام بازجویی، رهبران مذهبی یهود از جرات و بی باکی پطرس و یوحنا مبهوت و شگفت زده شدند: "به خصوص که می دیدند پطرس و یوحنا اشخاص بی سواد و معمولی هستند" (اعمال رسولان فصل ۴ آیه ۱۳).

اگر متن یونانی آیه را بخوانیم، واژه ای که برای "بی سواد" به کار برده شده به معنای "فاقد تحصیلات الهیات یهود" است. پطرس و یوحنا در آموزشگاه رسمی الهیات یهود هرگز شرکت نکرده بودند. اما در بحث سنگین و الهیاتی، حضور موفق داشتند. روح القدس عامل اصلی ارتقاء روحانی آنان بود.

رهبران مذهبی یهود در گذشته این سوال را در مورد مسیح مطرح نمودند: "عجیب است! چگونه امکان دارد شخصی که هیچوقت در مدرسه دینی ما درس نخوانده، اینقدر معلومات داشته باشد؟" (یوحنا فصل ۷ آیه ۱۵). در بحث ها، هیچکس حریف مسیح نمی شد و اکنون شاگردانش در بحث سنگین الهیاتی نه فقط موفق بودند، بلکه در مقابل معبد یهود و دیدگان بسیاری، مرد لنگی را هم شفا داده بودند!

از سوی دیگر باید بدانیم که در دوران باستان، یهودیان بیشتر از ملل قدیم، اهل مطالعه بودند. برخی از ملل دارای کتاب هایی بیشتر و حتی قدیمی تر بودند، ولی هیچکدام (حتی یونانیان در عالی ترین دوران های ادبی)، آن علاقه ای را یهودیان به خواندن و شنیدن شریعت و عهد عتیق از خود نشان می دادند، به نوشتجات ملی خود نداشتند. برای یک یهودی تورات نه فقط نماینده فرهنگ پربار ملی بود، بلکه صدای خدا محسوب می گردید.

بنابراین یهودیان به خواندن و نوشتن علاقه زیادی داشتند. سوادآموزی در میان یهودیان دارای اهمیت زیادی بود، زیرا لازم بود برای حفظ ملیت خود سواد خواندن و نوشتن داشته باشند تا بتوانند از اعتقادات ملی/مذهبی خود آگاهی کسب نمایند.

در کنار کنیسه ها، مدارس وجود داشتند. طبق روایت تلمود، تمام کودکان باید به مدرسه ابتدایی می رفتند. آموزش اجباری این موقعیت را برای کودکان یهودی فراهم نمود تا تورات را بخوانند، بنویسند و کمی هم ریاضی یاد بگیرند. برای هر

۲۵ کودک، یک معلم وجود داشت. عیسی مسیح و شاگردانش از سنین کودکی با عهد عتیق آشنایی داشتند. در اعمال رسولان و رسالات درمی یابیم که شاگردان مسیح با عهد عتیق آشنایی زیادی داشتند.

آنچه رهبران مذهبی یهود را به شگفتی واداشت آن بود که طبق مقررات آن روزگار، برای خدمات در کنیسه و تعلیم شریعت، اشخاص بایستی آموزشگاه دینی را می گذرانند. اما عیسی و شاگردانش آموزش های الهیاتی در سطح عالی نگرانده بودند. در حالی که عملکرد خدا محدود به تحصیلات، ثروت و اصل و نسب خانوادگی نیست.

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ